

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

GAMLE FYRTAARN, DET

PROGRAMMER CREDITS MM.

DET GAMLE FYRTAARN

eller:

Smuglerskibets Dødsfart.

Spændende Folke-Roman

fortalt og illustreret af

Nordisk Films Compagni.

3 Akts Sensations-Film i pragtfulde Billeder fra Sø og Land.

Søkampen mellem Smuglerskibet og Toldkrydseren er en glimrende Attraktion.

Alene for disse effektfulde Optrins Skyld vil det med Rette kunne siges:
denne Film maa alle se!

Paa Liv og Død —

er det klingende Løsen,
underhvilket Kampen føres
mellem den dumdristige
Smuglerbande og det lov-
ordnede Samfunds tapre
og pligtro Repræsentanter:
den kække Tolder Henriks
og hans raske
Gendarmkorps.

Men midt ind i Kampens
Tummel, i Larmen fra de
knaldende Bøsser og de
fraadende Bølger, blander
sig blidere Toner — blandt
barske Kommando-Raab
og Smuglernes forsorne
Prat lyder ømme Elskovs-
Ord... thi Smuglerbandens
uforsønlige Fjende elsker
Datteren af en af
Bandens Førere!

HOVEDPERSONERNE:

Henriks, Toldassistent

Alf Blütecher

Jersin, Krovært

Chr. Schrøder

Mary, Kroværtens Datter

Else Frølich

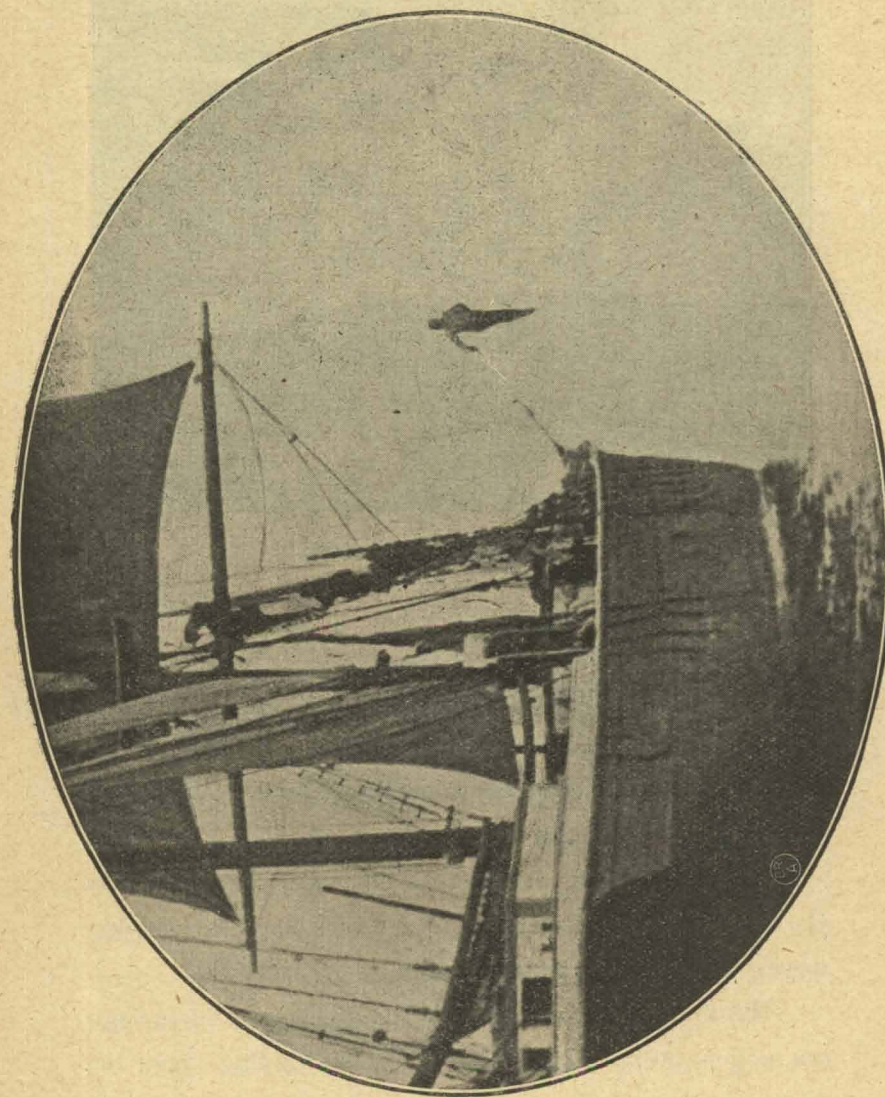
Kolbe, Smuglerbandens Chef

Carl Lauritzen

Afdelingerne:

1. Paa Smugler-Øen.
2. Kroværtens Mary.
3. Kærligheds-Pagten.
4. Henriks skal rejse.
5. Banden raadslaar.
6. Hvor Smuglergodset gemmes.
7. I Kroens Kælder.
8. Smugler-Bandens Chef.
9. Ved det gamle Fyr.
10. Tolderens Mistanke.
11. „Jeg kommer igen i Nat!“
12. Om Bord i Toldkrydseren.
13. Den næste Ladning Kontrebande.
14. Hendes anden Bejler.
15. Kroværtens Løfte.
16. Skinsygens Raseri.
17. „Rør mig ikke!“
18. Mary truer med at melde Kolbe
som Smugler.
19. En brutal Hævn.
20. Indespærret i Kælderen.
21. Ved Nattetid.
22. Tolderen Henriks er paa Vej
til Øen.
23. Smuglerskibet.
24. Toldkrydseren observeres.
25. En Udvej.
26. Af Sted til Blinkfyret.
27. Fyrmesteren overmandes.
28. Fyret slukkes — Ledningerne
ødelægges.

29. Knibtang og Brækjern.
30. En farefuld Sejlads.
31. Lemmen giver efter.
32. Mary i Frihed.
33. Hun opdager, at Fyret er slukket.
34. Den resolute Pige og Fyrmesteren
35. Alt er forgæves! Fyret kan ikke
36. Gode Raad er dyre. tændes.
37. En kæk Beslutning.
38. Det gamle Fyr.
39. Et Lys i Natten.
40. Toldsoldaterne lander.
41. Kampen ved Baalet.
42. Mary fanges af Smuglerne.
43. Om Bord paa Smuglerskibet.
44. En blodig Kamp.
45. Forfølgelsen paa Havet.
46. Vaaben uddeles.
47. Kanonaden.
48. Smuglerskibets Mandskab gør
Mytteri.
49. Henriks' modige Bedrift.
50. I Jolle over Havet.
51. Henriks entrer Skuden.
52. Mary skal straffes.
53. Krudt-Tønderne.
54. Luntentændes.
55. Tolderen som Redningsmand.
56. Springet fra Raaen.
57. I sidste Øjeblik.
58. En dristig Svømmetur.
59. Explosionen.
60. Forbrydernes Endeligt.
61. To Hjærter — eet Slag.

Tolderen Henriks' Spring fra Smuglerskibets Raa.

„Farvel — og paa Gensyn!“

Det gamle Fyrtaarn.

Vi befinder os paa en romantisk Klippe-Ø, hvis ejendommelige Natur er af en betagende Skønhed.

Her gør vi Bekendtskab med en ung Tolder ved Navn Henriks, som er ansat paa Øen for at paase, at der ikke drives Smugleri i dette Farvand.

Hidtil er det ikke lykkedes Myndighederne at opdage, om nogen overtræder Loven i denne Retning; men der

Et sikkert Gemmested.

er adskilligt, der tyder paa, at en Bande frække Smuglere virkelig har deres Tilholdssted paa den lille Klippe-Ø, og ogsaa Toldassistent Henriks nærer Mistanke derom. Men, hvem Smuglerne er, og hvor de har deres Tilflugtssteder, det aner han ikke.

Han har imidlertid svoret at ville opdage dem og har derfor bestemt sig til at holde Vagt om Natten for om muligt at overraske Banden. Angaaende denne sin Hensigt betror han sig til sin Kæreste, Mary.

Mary er Datter af Krovæerten Jersin, som, uden at

Henriks paa Udkig.

hun véd af det, staar i hemmeligt Ledtog med Smuglerbanden.

Tilfældigt kommer hun nu under Vejr med, hvilken lys-sky Forretning hendes Fader driver. Hun beslutter at gøre Henriks delagtig i sin Viden, saa meget mere som hendes Fader har i Sinde at bortgive hende til en samvittigheds-løs Slingel ved Navn Kolbe — Chefen for Smuglerbanden.

* * *

Ud mod Friheden.

Om Natten, da Indladningen af Smuglergodset er i fuld Gang, opdager Smuglerne pludselig Toldkrydseren, der er paa Vej til Øen.

Hvad skal Forbryder-Banden gribe til? Snart vil de være overmandet af Toldsoldaterne, og en stræng Straf venter dem alle.

Saa hurtigt det lader sig gøre, slukker de Blinkfyret, uden hvis vejledende Lys det er umuligt for den Søfarende at passere det grundede Farvand omkring Øen.

Mary sidder i dette Øjeblik indespærret i Kroens

Mary tager sig af den bevidstløse Fyrmester.

dybeste Kælder. Men hendes Fader og hendes Bejler, Kolbe, har ikke tænkt paa, at der i Kælderen ligger Værktøj, som hun kan bruge til at aabne sit Fængsel med. Mary er ikke sen til at bryde Laasen fra den Lem, som stænger hende inde; saa skynder hun sig ud og overser hurtigt Faren.

Hun er ikke et Øjeblik i Tvivl om, paa hvis Side hun bør staa i denne Kamp. Lykken staar hende bi og indgiver hende det Indfald at tænde det gamle, for længe siden nedlagte Fyr. Paa dets Plads sanker hun Grene og Træ-

Mary tages til Fange af sin egen Fader.

stykker til et mægtigt Baal, hvis Luer for Henriks angiver Havnens Beliggenhed.

Før Smuglerne kan forhindre det, er Toldsoldaterne kommen i Land. Der er nu ingen anden Udvej for Forbryderne end at flygte ombord paa Smuglerskibet.

Toldkrydseren optager straks Forfølgelsen.

Men Henriks er urolig for Mary, der befinder sig blandt Smuglerne. Alene nærmer han sig uset Smuglerskibet og sniger sig ombord.

Til alt Held for ham udbryder der Mytteri blandt Smug-

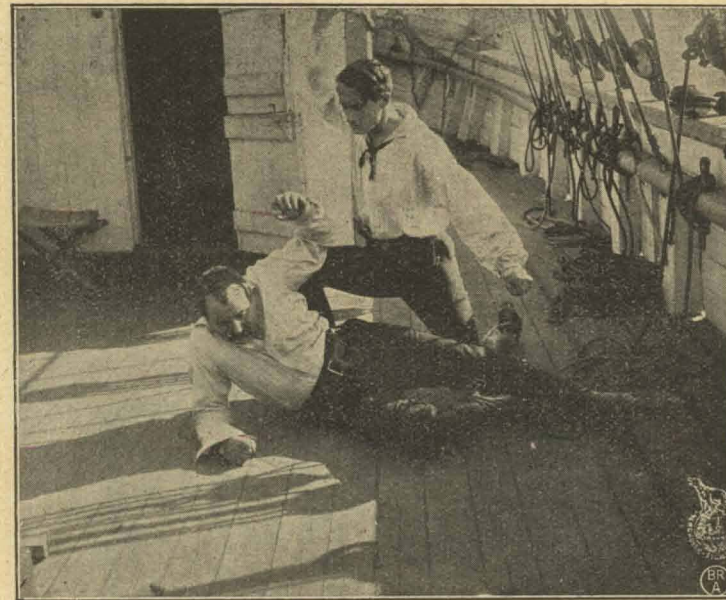

Smuglerskibet.

lerne, som indser, at det ikke kan nytte at forsvare sig mod den armerede Toldkrydser.

Hidkaldt af Støjen vover Mary sig op paa Dækket, men Kolbe, der er bleven halvt afsindig af Raseri, slæber hende tilbage til Kahytten. Den Foragt, hun viser ham, irriterer ham yderligere. Til Tak for, at hun har skaffet ham Toldassistenten paa Halsen, sværger han en frygtelig Hævn, som han ikke tøver med at sætte i Værk.

I et lille Rum bag Kahytten staar flere Fade Krudt. Kolbe lægger en Lunte til et af Fadene og sætter Ild til,

Den afgørende Kamp.

hvorefter han skynder sig bort for at bringe sig selv i Sikkerhed.

I sidste Sekund naar Henriks dog ind til den indespærrede Mary og befrier hende. Snart staar de atter paa sikker Grund, og lykkelig og taknemmelig læner den unge Kvinde sit Hoved til hans Bryst.

Men Smuglerne finder deres Død i Bølgerne, da Skibet sprænges i Luften ved den voldsomme Eksplosion.

—

1914 - Prem. 1915 d. 7. Aug.

Jandling.

Standard Theatret

Falkonérallé 73.

Eventuelle Forandringer i Programmet forebeholdes.

DET GAMLE FYRTAARN

eller

Smuglerskibets Dødsfart.

Spændende Folke-Roman

fortalt og illustreret af

Nordisk Films Compagni.

3 Akts Sensations-Film i
pragtfulde Billeder fra Sø
og Land.

Søkampen mellem Smuglerskibet
og Toldkrydseren er en
glimrende Attraktion. Alene for disse
effektfulde Optrins Skyld vil det med
Rette kunne siges:

denne Film maa alle se!

Paa Liv og Død —

er det klingende Løsen, under hvilket
Kampen føres mellem den dumdristige
Smuglerbande og det lovordnede Sam-
funds tapre og pligtro Repræsentanter:
den kække Tolder Henriks og hans
raske Gendarmkorps.

Men midt i ind i Kampens Tummel, i

Larmen fra de knaldende Bøsser og de fraadende Bølger, blander sig blidere Toner — blandt barske Kommando-Raab og Smuglernes forsorne Prat lyder ømme Elskovs-Ord. . . thi Smuglerbandens uforsonligste Fjende elsker Datteren af en af Bandens Førere!

Hovedpersonerne:

Henriks, Toldassistent *Alf Blütecher*
 Jersin, Krovært *Chr. Schrøder*
 Mary. Kroværtens Datter *Else Frølich*
 Kolbe, Smuglerbandens Chef. . . *Carl Lauritzen*

Afdelingerne:

1 Paa Smugler-Øen	32 Mary i Frihed
2 Kroværtens Mary	33 Hun opdager, at Fyret er slukket
3 Kærligheds-Pagten	34 Den resolute Pige og Fyrmesteren
4 Henriks skal rejse	35 Alt er forgæves! Fyret kan ikke tændes
5 Banden raadslaar	36 Gode Raad er dyre
6 Hvor Smuglergodset gemmes	37 En kæk Beslutning
7 I Kroens Kælder	38 Det gamle Fyr
8 Smugler-Bandens Chef	39 Et Lys i Natten
9 Ved det gamle Fyr	40 Toldsoldaterne lander
10 Tolderens Mistanke	41 Kampen ved Baalet
11 „Jeg kommer igen i Nat!“	42 Mary fanges af Smuglerne
12 Om Bord i Toldkrydseren	43 Om Bord paa Smuglerskibet
13 Den næste Ladning Kontrebande	44 En blodig Kamp
14 Hendes anden Bejler	45 Forfølgelsen paa Havet
15 Kroværtens Løfte	46 Vaaben uddeles
16 Skinsyens Raseri	47 Kanonaden
17 „Rør mig ikke!“	48 Smuglerskibets Mandskab gør Mytteri
18 Mary truer med at melde Kolbe som Smugler	49 Henriks modige Bedrift
19 En brutal Hvæn	50 I Jolle over Havet
20 Indespærret i Kælderen	51 Henriks entrer Skuden
21 Ved Nattetid	52 Mary skal straffes
22 Tolderen Henriks er paa Vej til Øen	53 Krudt-Tønderne
23 Smuglerskibet	54 Luntentændes
24 Toldkrydseren observeres	55 Tolderen som Redningsmand
25 En Udvej	56 Springet fra Raaen
26 Af Sted til Blinkfyret	57 I sidste Øjeblik
27 Fyrmesteren overmandes	58 En dristig Svømmetur
28 Fyret slukkes — Ledningerne ødelægges	59 Explosionen
29 Knibtang og Brækjern	60 Forbrydernes Endeligt
30 En farefuld Sejlads	61 To Hjærter — eet Slag
31 Lemmen giver efter	

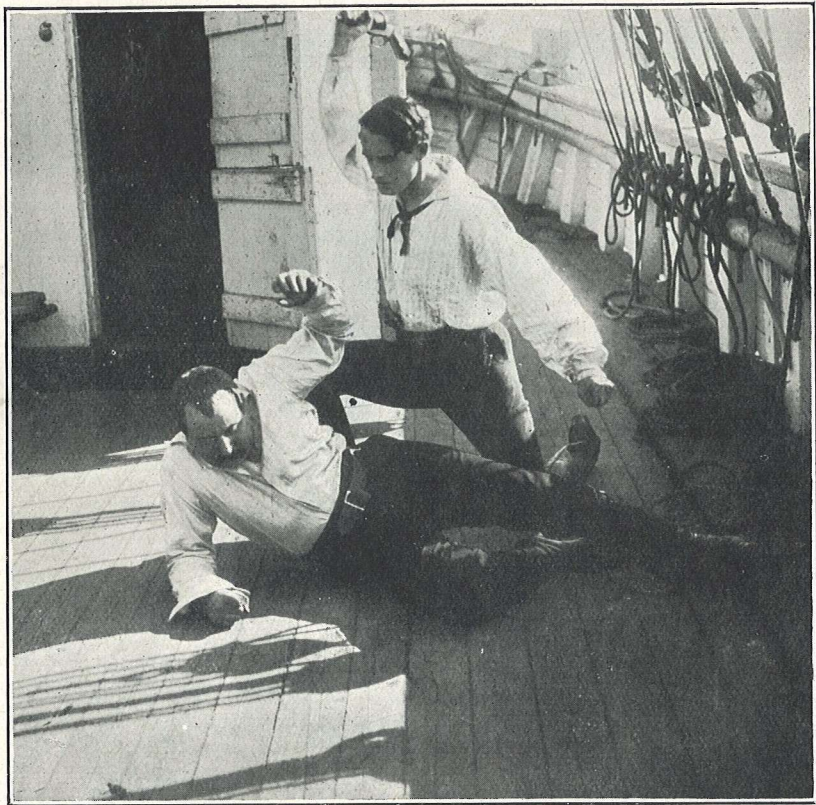
Samt stort Ekstranummer.

Udførligt Program faas ved Kassen for 5 Øre.

Strugleons Dahn

THE MYSTERIOUS FLASHLIGHT

PRODUCED AND EXCLUSIVELY CONTROLLED BY

THE NORDISK FILMS CO., LTD.,

Exclusive Department

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.
Telephone—Gerrard 6172.

Telegrams—Norfilcom, Ox London.

The Mysterious Flashlight

DRAMA IN 3 PARTS.

Featuring

Elsa
Frolich

DUNCAN, a smart customs officer, had long suspected that smuggling operations were taking place on an island where he kept his lonely watch. But he did not dream for a moment that the father of the girl—Mary Jenkins—with whom he was in love, was one

of the prime accomplices of the gang, and that it was in his inn near the shore where they were in the habit of meeting.

One night Duncan, in walking with his sweetheart, told her of his suspicion and also of his determination to keep a special watch in the vicinity of the old lighthouse with the object of catching the smugglers. The latter assembled that evening at the inn as usual, and it was soon apparent that the villainous leader of the gang had another dark plot on hand. The innkeeper was in his power, and he demanded his daughter to be given to him for wife. "You have promised she shall be mine," he exclaimed, "and I won't have that customs officer hanging about here." At that moment Mary herself, who had been listening outside to this discussion, and also to the deliberations of the smugglers as to how they intended to deceive Duncan, came in and was immediately seized hold of by her father and told she would have to marry his patron. She protested, struggled, and showed every sign of hatred of the cut-throat crew. In revenge for which she was forced through a trap-door into the cellar.

Midnight had just struck when, from his solitary watch on the island, Duncan saw the smugglers' boat in sight, and ran to the quay to tell the officers to get the customs yacht ready. Just as the smugglers were about to land they sighted the yacht in pursuit of them, heading straight for the island. The game was now desperate.

"Let's turn out the light in the lighthouse," suggested the leader, "it's our only chance." They made their way over the rough stones of the island to where the lighthouse watcher was keeping his lonely vigil. To overpower him was the work of but a few moments, after which they extinguished the only beacon by which the customs people could track their quarry. Duncan from his look-out on deck saw the sudden disappearance of the light and with it his hopes of catching the nefarious gang.

But meanwhile, Mary had not been idle. She forced her way out of her prison, escaped from the inn and stumbled up to the old lighthouse. All was darkness—not a single ray was being flashed across the waters. Instantly she took in the situation and made her way to the keeper's room. Him she found gagged and bound, but still conscious, and learned what had occurred. With great presence of mind, she locked the smugglers out on a parapet and endeavoured to set the light going again. But alas! the machinery was broken beyond any repair of hers. Still determined to be of use to her lover, she hurried down to the coast, broke off an armful of twigs and set light to them. The fitful glare was observed from the oncoming cutter, but so mysterious was it that Duncan could not make out what was happening. Later, the smugglers, having broken away from the tower, found the girl, bound her, and after they had secured their bales, hoisted her on their own boat and set sail again. At that moment

Duncan and the officers landed. Too late! Rushing down to the shore again, they turned the yacht in the direction of the escaping marauders and a stern chase began.

On the deck of the smugglers' boat, a grim scene was being enacted. Jenkins and the head of the gang bound Mary and hid her in the hold. Duncan swung himself on to their boat by a trailing rope just in time to see a mutiny of the crew, who threw down their arms and refused to do the captain's bidding. When the deck was cleared, Duncan climbed over the side, threw all the pistols but one overboard, and then searched the ship for Mary. He found her only in the nick of time, for the captain, realising that escape from the customs yacht was hopeless, had set a powder barrel in the hold and ignited a fuse some distance away, which would presently blow up the ship. Duncan rescued Mary, and together they came on deck, to be immediately set upon by the infuriated crew. In a moment of excitement, Mary jumped overboard and swam towards the shore and soon afterwards, Duncan climbing to the top of the rigging, also plunged into the sea and followed her. They met in mid-ocean and were soon picked up by the yacht. In the distance a great blaze was seen, followed soon after by a terrific explosion, and the smugglers and their ship disappeared for ever beneath the waves.

ATTRACTIVE POSTERS :: FOR THIS PICTURE ::

12 SHEET.

6 SHEET.

Smuglerens Datter.

Personerne:

Henriks, Toldassistent.....Herr Alf Blütecher.
Jersin, Krovært.....Herr Christian Schrøder.
Mary, Kroværtens Datter.....Fru Else Frölich.
Kolbe, Smuglerbandens Chef.....Herr Carl Lauritzen.

Toldassistent Henriks har en Mistanke om, at der smugles paa Øen, men hvem Smuglerne er, og hvor de har deres Tilflugtsteder, aner han ikke. Han har imidlertid svoret at ville opdage dem og har derfor bestemt sig til at holde Vagt om Natten for om muligt at overraske Banden. Angaaende denne sin Hensigt betror han sig til sin Kæreste. Mary.

Mary er Datter af Kroværtens Jersin, som, uden at hun ved af det, staar i hemmeligt Ledtog med Smuglerbanden. Tilfældigt kommer hun nu under Vejrhjælp hermed. Hun beslutter at gøre Henriks delagtig i sin Viden, saa meget mere som hendes Fader har i Sinde at bortgive hende til en samvittighedsløs Slyngel ved Navn Kolbe - Chefen for Smuglerbanden.

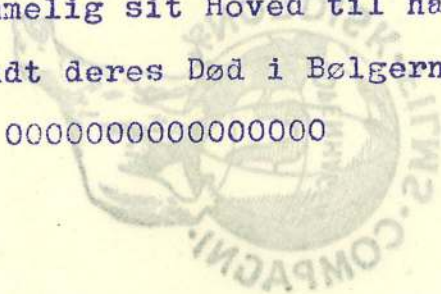
Om Natten da Indladningen af Smuglergodset er i fuld Gang opdager Smuglerne pludselig Toldkrydseren, der er paa Vej til Øen. Saa hurtigt det lader sig gøre slukker de Blinkfyret, uden hvis vejledende Lys det er umuligt for den Søfarende at passere det grundede Farvand omkring Øen. Mary har hurtigt overset Faren. Hun er ikke et Øjeblik i Tvivl om, paa hvis Side hun bør staa i denne Kamp. Lykken staar hende bi og indgiver hende det Indfald at tænde det gamle, for længe siden nedlagte Fyr. Paa dets Plads sanker hun Grene og Træstykker til et magtigt Baal, hvis Luer for Henriks angiver Havnens Beliggenhed. Før Smuglerne kan forhindre det, er Toldsoldaterne kommen i Land. Der er ingen anden Udvej for dem end at flygte ombord paa Smuglerskibet. Toldkrydseren optager straks Forfølgelsen. Men Henriks er urolig for Mary, der befinder sig blandt Smuglerne. Alene nærmer han sig uset Smuglerskibet og sniger sig ombord. Til alt Held for ham udbryder der Mytteri blandt

Smuglerne, som indser, at det ikke kan nytte at forsvare sig mod den armerede Toldkrydser. Hidkaldt af Støjen vover Mary sig op paa Dækket, men Kolbe, der er bleven halvt afsindig af Raseri, slæber hende tilbage til Kahytten. Den Foragt, hun viser ham, irriterer ham yderligere. Til Tak for, at hun har skaffet ham Toldassistenten paa Halsen sværger han en frygtelig Havn, som han ikke tøver med at sætte i Værk. I et lille Rum bag Kahytten staar flere Fade Krudt. Kolbe lægger en Lunte til et af Fadene og sætter Ild til, hvorefter han skynder sig bort for at bringe sig selv i Sikkerhed.

I sidste Sekund naar Henriks dog ind til den indespærrede Mary og befrier hende. Da de atter staar paa sikker Grund, læner hun lykkelig og taknemmelig sit Hoved til hans Bryst.

Men Smuglerne fandt deres Død i Bølgerne.

000000000000000000

Men smuglerne fandt det ikke for sig at lade sig
kun lykkelig og taknemmelig sit liv i hans Bivest.

Mary og Bertier hængte. De så etfor atter den sikker Grund, iener

I sidste Sekund naar Henriks dog ind til den indespærrede

hvorfor han skynder sig bort for at bringe sig selv i Sikkerhed.

Kendt. Kolbe lægger en lunte til et af bødene og sætter ild til.

med et sætte i Værk. I et øjeblik har den Kædeten atter flere Fæde

for den Halsen svinger han en frygtelig Havn; som han ikke lever

han yderligere. Til Tak for, at han har skaffet ham Tolddasestaten

hængt tilbage til Kædeten. Den Forest, hun viser ham, frister

Dokket, men Kolbe, der er bleven halvt sindrig af Raseri, slæber

den smækkede Tolddasestaten: Hidskaldt af Støjen vover Mary sig op på

smuglerne, som indser, at det ikke kan nytte at fortsætte sig med

Die Höllenfahrt des Dreimasters.

— — — — —

Drama in drei Akten.

Personen:

Ferdinand Hofer, Zollbeamter. . . Herr Alf Blütecher.
Peppino, Schenkwirt. Herr Christian Sahröder.
Anita, seine Pflege Tochter. . . . Frau Else Frölich.
Vittorio Gabriele. Herr Carl Lauritzen.

Auf einer kleinen Insel, die mit steilen Ufern und verwittertem Felsgestein weit ins Meer ragt, führt der junge kühne Zollaufseher Ferdinand Hofer ein abenteuerreiches und einsames Leben. Aber auch dies umschliesst ein heisses und starkes Glück. Das lieblichste Mädchen der Insel, die schwarzlockige Anita, gehört ihm in Freud und Leid, im Hoffen und Bangen einer seligen Brautzeit. Anita, die Pflege Tochter des Schenkwirtes Peppino, besitzt kein irdisches Gut, nicht einmal Schuhe trägt sie auf ihren schmalen, feinen Füsschen, aber aus der Tiefe ihres reinen Herzens, ihrer grossen Liebe schöpft der Geliebte Kostbarkeiten edlen, hingebungs-vollen Empfindens. Anita hat in der Welt niemand anders als Ferdinand, um sie zu schirmen. In dem Hause Peppinos, der dem Mädchen fremd und hart gegenübersteht, lauern der Gefahren genug auf sie, und wenn Hofer eine seiner Ueberwachungsfahrten auf dem Zollkreuzer antritt, trennen sich die Liebenden jedes Mal schweren Herzens. Der junge Zollbeamte hat einen Teil der Inselbewohner im Verdacht, dem Schmuggel insgeheim Vorschub zu leisten, und er ist fest entschlossen, diesem Treiben endlich einen Riegel vorzuschieben. Mit banger Sorge nimmt Anita, der er seine Befürchtungen mitgeteilt hat, diesmal Abschied von ihm. Als sie heimkehrt, entdeckt sie, dass nicht nur der Argwohn des Geliebten gerechtfertigt ist, sondern *dass* auch ihr eigener Vater zu der Schmugglerbande gehört. Peppino, der schon lange mit heimlichem Groll die Neigung der Pflege Tochter beobachtet, hat sie dem Führer der Schmuggler, Vittorio, versprochen, der die Abwesenheit des Zollbeamten benutzt, um sich das

Mädchen gefügig zu machen. Aber Anita wehrt sich verzweifelt gegen seine Liebkosungen, und droht ihm, als er nicht aufhört, sie zu peinigen, mit der Anzeige bei der Behörde. Damit hat sie verraten, dass sie Kenntnis von dem heimlichen Tun des Vaters hat, und da dieser gerade heute Nacht eine grosse Anzahl der Schmuggelwaren auf einen Dreimaster zu verfrachten gedenkt, sichert er sich gegen ihren Spürsinn, indem er sie in den Keller sperrt. Aber Anita ist schlau und gewandt. Sie befreit sich aus der Gefangenschaft und eilt ins Freie. Die Angst um den Geliebten treibt sie hinaus. Weiss sie doch nun, dass ein Zusammenstoss zwischen ihm und dem Schmuggelschiff unvermeidlich ist.

Auf der Höhe der Insel erhebt sich der Leuchtturm. Sein Blinkfeuer warnt den hereinkommenden Schiffer vor den Klippen und Sandbänken der Insel. Verlöschte sein Licht, so wäre in der Finsternis der Nacht eine Orientierung unmöglich, und die Fahrzeuge strandeten oder zerschellten, ehe sie den rettenden Hafen erreichten. Das wissen die Schmuggler ganz gut. Und als sie den Zollkreuzer entdecken, der unerwartet den einsamsten Teil der Insel unter Beobachtung hält, gilt ihr erster Gedanke, dem Blinkfeuer auf dem Leuchtturm. Denn schon taucht am Horizont der stolze Dreimaster auf, bestimmt die Schmuggelwaren zum Festland herüberzubringen. Bemerkt ihn der Zollkreuzer, der bewaffnet ist und an Bord ausgebildete Soldaten hat, so ist der Dreimaster und sein wertvolles Gut verloren! Darum muss das warnende Feuer auf dem höchsten Punkt der Insel gelöscht werden. Der Leuchtturmwärter wird überfallen und gefesselt, die Leitungen werden zerstört. In diesem Augenblick tritt Anita auf die Uferböschung hinaus. Das Verlöschen des Blinkfeuers entgeht ihr nicht. Draussen auf dem Meer aber weilt Ferdinand, und in wenigen Minuten schon kann ihn das Verhängnis ereilen. Ohne sich zu besinnen eilt sie auf den Leuchtturm. Oben an der Brüstung

lehnen die Schmuggler. Anita riegelt geistesgegenwärtig die Tür von innen ab, so dass ihre Feinde auf der hohen Warte gefangen sind. Dann befreit sie den Leuchtturmwärter von seinen Fesseln. Aber auch er vermag das Feuer nicht wieder zu entzünden. Um Ferdinand zu retten, gibt Anita sich den Verfolgern preis. Sie facht draussen an der Stelle, wo in uralten Zeiten ein Feuer loderte und den Schiffen den Weg wies, eine Lohe an, die ihr grelles Licht weit über das Meer wirft.

Ferdinand hat mit tiefer Beunruhigung das Erlöschen des Blinkfeuers beobachtet, nun sieht er plötzlich, von Flammen hellbeleuchtet, seine Braut, auf die sich Männer mit wilden Gebärden stürzen, um sie fortzuschleppen. Er begreift sofort die Zusammenhänge. Das sind die Schmuggler, die er sucht, und Anita ist ihr Opfer. Um sie zu retten, kommt er jedoch zu spät. Inzwischen hat sich der Dreimaster genähert. Die Schmuggler haben sich an Bord geflüchtet und das sich sträubende Mädchen mitgeführt.

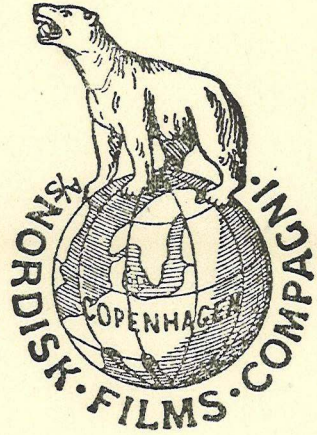
Unerschrocken nimmt Ferdinand die Verfolgung auf. Eine wilde Jagd über das Meer beginnt. Dampf gegen Segel, ein bis auf die Zähne bewaffneter Zwerg gegen einen hilflosen Riesen! Immer näher kommt der Zollkreuzer dem Dreimaster. Anita versucht sich dem Geliebten durch Zeichen verständlich zu machen, aber ihr Versuch trägt ihr nur neue Gefangenschaft, neue Misshandlungen ein. Dann beginnt der Zollkreuzer ein wohl überlegtes zielsicheres Feuer. Fetzen um Fetzen fällt von den Segeln ins Meer, Splätter im Splitter von den Masten. Wirkungslos bleibt das Gewehrfeuer, das die Schmuggler unterhalten. Da werfen die Leute ihre Waffen hin und verlangen von Vittorio, ihrem Führer, dass er sich dem Zollkreuzer ergebe. Ein heftiger Wortwechsel entspinnt sich. Niemand ahnt, dass der Feind bereits an Bord ist.

Denn Ferdinand hat sich mit unbeschreiblicher Keckheit nahe

an den Dreimaster heranbegeben und seinen Bug erklimmen. Er belauscht Peppino und Vittorio, die beschliessen, das Schiff zu verlassen, nachdem sie eine Zündschnur gelegt haben. Der stolze Segler soll in die Luft gesprengt werden, um nicht in die Hände des Feindes zu fallen, und mit dem Schiff soll die Schuldige ihren Untergang finden. Anita wird herbeigezerrt, um in den Raum gesperrt zu werden, durch den die Zündschnur geht. Inzwischen ist Ferdinand nicht müssig gewesen. Er bemächtigt sich der fortgeworfenen Waffen und schleudert sie ins Meer, denn befreit er die Geliebte, die ihres Todes harret, überwältigt die Führer der Schmuggler und erkämpft sich, in beiden Händen die sechsfach geladenen Pistolen, den Rückweg. An die Schiffsbrüstung gelehnt, schützt er die Geliebte, die ins Meer herabspringt und den Zollkreuzer schwimmend erreicht, dann schwingt er sich selbst auf die Rahen und klettert, fortwährend feuernd, am Mast empor, verfolgt von den ohnmächtig fluchenden Schmugglern, die ohne Gewehr und Pistolen allein auf ihre Messer angewiesen sind. Endlich stürzt sich Hofer mit einem verwegenen Sprung aus der schwindelnden Höhe in die Tiefe. Auch er wird wohlbehalten vom Zollkreuzer aufgenommen. Auf dem Dreimaster schauen die Schmuggler einen Augenblick in besinnungsloser Wut dem Entflohenen nach. Dann kündigt ein dumpfer Stoss die Gefahr, in welcher sie sich befinden. Während des Kampfes hat die Zündschnur im Schiffsraum weiter und weiter geschwelt: denn der sie entzündete, liegt entseelt auf ^{dem} Boden. Zu spät ist es zur Rettung. Noch ein Stoss! Dann ein Krachen, Donnern, Splittern, und ein Vulkan scheint sich im Meere zu öffnen. Einer gewaltigen Springflut gleich zerbricht das Schiff und wird hoch in die Luft geworfen. Wenige Minuten später schliesst das Meer sich *über* dem tosenden Abgrund. Der Dreimaster hat seine Höllenfahrt beendet. Nur noch wenige Balken, die die Wogen ans Ufer der

Insel schwemmen, künden von seinem furchtbaren Untergang.

Издано в Стокгольме: Издательство "Нордиск Филмс Компани" 1929 г.

La fille du contrebandier.

Personnages:

Henriot, officier douanier. M. Alf Blütecher.
Tonneau, aubergiste. M. Christian Schröder.
Marie, sa fille. Mme Else Frölich.
Gaétano, chef d'une bande de contrebandiers. M. Carl Lauritzen.

Le douanier Henriot soupçonne qu'on fait la contrebande dans l'île, mais qui sont les contrebandiers et où ils ont leur refuge il n'en sait rien. Cependant il a juré de les découvrir et s'est décidé à veiller pendant la nuit pour surprendre la bande. Il confie son intention à sa fiancée Marie.

Marie est fille d'un aubergiste nommé Tonneau, qui sans qu'elle le sache, a des rapports clandestins avec la bande de contrebandiers. Tout à fait par hasard elle le découvre. Elle se décide à en faire part à Henriot, d'autant plus que son père a l'intention de la donner en mariage à un coquin sans foi ni loi, le chef de la bande des contrebandiers, nommé Gaétano.

Pendant la nuit pendant qu'on embarque la cargaison de contrebande, la bande aperçoit le cotre de la douane, se dirigeant vers l'île. Aussi vite que possible on éteint le phare à éclipses, sans la lumière duquel il est impossible à des marins de passer l'eau guéable autour de l'île. Marie a tout de suite vu le danger. Elle n'hésite pas un moment pour savoir de quel côté elle doit se placer dans cette lutte.

La fortune l'aide et dans sa première impulsion elle pense à allumer le vieux phare, hors de fonctions depuis longtemps. Sur la place elle ramasse des bouts de bois, des branches ect. pour un feu énorme, dont les flammes indiquent à Henriot l'emplacement du port. Avant que la bande de contrebandiers puisse l'empêcher, les douaniers sont descendus à terre. Il n'y a pas d'autre moyen que de s'enfuir à bord du bateau contrebandier. Le cotre des douaniers commence la poursuite. Mais Henriot est inquiet à propos

de Marie, qui se trouve parmi la bande. Seul et inaperçu il s'approche du bateau contrebandier et se glisse à bord. La chance le favorise car une révolte a lieu parmi les contrebandiers, qui voient qu'il est inutile de se défendre contre le cotre de la douane bien armé. Appelée par le bruit Marie ose se montrer sur le pont, mais Gaétano, fou de fureur, la retrain dans la cabine. Le mépris, qu'elle lui montre l'irrite encore plus. Il n'hésite pas à entreprendre une vengeance affreuse qu'il a juré d'exercer pour la punir de ce qu'elle lui a mis le douanier sur les bras. Dans une petite soute derrière la cabine se trouve plusieurs tonneaux de poudre. Gaétano met une mèche à un des tonneaux, y met le feu et se hâte de s'enfuir pour se mettre en sûreté.

Au dernier moment Henriot réussit à pénétrer dans la soute, où Marie est enfermée, et la sauve. Quand ils se retrouvent bien en sûreté sur la terre ferme, elle pose sa tête sur sa poitrine infiniment heureuse et reconnaissante.

o o o o o o o o o o

A/s NORDISK FILMS CO.
COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.

Bookings can be arranged through:—

WEISKER BROS., Ltd.,

Kinema House, London Road,
LIVERPOOL.

Also at

Manchester : 2 Long Millgate,
Belfast : 15 Pottinger's Entry,
Dublin : 205 Gt. Brunswick St.

**NEW CENTURY FILM
SERVICE,**

42 Park Place, **Leeds.**

**NEW CENTURY FILM
SERVICE,**

71 Norfolk St., **Sheffield.**

**THE NORTH EASTERN
EXCLUSIVE CO.**

7 Collingwood Street,
Newcastle-on-Tyne.

GREEN'S FILM SERVICE,

182 Trongate, **Glasgow.**

**THE KINEMATOGRAPH
TRADING CO.,**

82 Hill Street, **Birmingham.**

EMPIRE CINE SUPPLIES,

18 High Street, **Cardiff.**

G. W. ALLEN,

15 Victoria Park, Fishponds, **Bristol.**

THE NORDISK FILM CO.,

Limited,

166, 168, 170 Wardour Street, **LONDON, W.**

For **LANCASHIRE
CHESHIRE
NORTH WALES
IRELAND**

For **YORKSHIRE**

For **NOTTINGHAMSHIRE
DERBYSHIRE**

For **NORTHUMBERLAND
CUMBERLAND
DURHAM
WESTMORELAND**

For **SCOTLAND**

For **BIRMINGHAM
and MIDLAND
COUNTIES**

For **SOUTH WALES**

For **GLOUCESTER and
SOMERSET**

For **LONDON
and
all remaining territory**